

verandøren efter reglerne om strafansvar for juridiske personer.

Det forudsættes da også i bemærkningerne til ændringsloven [fra 2003], at både chauffør, arbejdsgiver/vognmand og leverandør kan straffes i transportsager.

Strafansvaret beror på en almindelig strafferetlig vurdering, herunder på, om overtrædelsen kan tilregnes den pågældende som forsættlig eller uagtsom.

Vurderingen af spørgsmålet om et eventuelt virksomhedsansvar forudsætter endvidere, at der foreligger oplysninger om, hvorvidt transportvirksomheden eller landbrugsvirksomheden, der har leveret dyr til transport, drives i selskabsform. Hvis sagen efter anklagemyndighedens opfattelse bør medføre rettighedsfrakendelse, bør tiltalen dog ikke begrænses til selskabet, men rettes mod den ansvarlige enkeltperson.«

3.2. Justitsministeriets overvejelser

Det fremgår af opgørelsen over Rigspolitiets kontrol med dyretransporter for 2006, at Rigspolitiet i 2006 kontrollerede i alt 655 dyretransporter over 50 km. Af disse 655 kontrollerede transporter blev der i alt konstateret 204 overtrædelser af reglerne om transport af dyr, herunder 150 overtrædelser af direkte betydning for dyrenes velfærd, dvs. overtrædelser af reglerne om arealkrav, indvendig højde, vanding og fodring mv., svarende til 22,6 pct. af de kontrollerede lange transporter over 50 km. Til sammenligning blev der i 2005 konstateret overtrædelser i 24,8 pct. af de kontrollerede lange transporter, dvs. at der er tale om et mindre fald i overtrædelsesandelen, men der er fortsat tale om overtrædelser af betydning for dyrevelfærd i knap hver fjerde kontrollerede dyretransport.

Justitsministeriet lægger afgørende vægt på at sikre et højt velfærdsmæssigt niveau for dyr, og det gælder ikke mindst dyr under transport. Det er i den forbindelse Justitsministeriets opfattelse, at der navnlig i sa-

ger om transport af dyr kan være et særligt økonomisk incitament til at overtræde lovgivningen, og at det derfor er påkrævet med et højt bødeniveau for at opnå den forudsatte præventive effekt af de strafbelagte regler om transport af dyr.

Som det fremgår, har resultaterne af Rigspolitiets kontrol af dyretransporter i de senere år vist, at der i ca. en fjerdedel af de kontrollerede dyretransporter er konstateret overtrædelser af regler af betydning for dyrenes velfærd. Denne uacceptabelt høje overtrædelsesandel indebærer, at det efter Justitsministeriets opfattelse er tvivlsomt, om der i dag er den tilstrækkelige præventive effekt ved det sanktionsniveau, som var forudsat ved ændringen af dyreværnsloven i 2003.

Der er derfor efter Justitsministeriets opfattelse behov for at gennemføre en skærpelse af bødestraffene i visse sager om transport af dyr, og denne skærpelse bør bestå i en fordobling af de minimumsbøder, som er angivet i forarbejderne til ændringen af dyreværnsloven i 2003.

Der henvises herved til den foreslåede nyaffattelse af dyreværnslovens § 28, stk. 7, hvor ordene: »herunder transport af dyr«, er tilføjet sidst i bestemmelsen.

Da det økonomiske incitament til at overtræde lovgivningen på dette område fortrinsvis vil ligge hos transportørerne og leverandørerne (landmændene), men ikke hos de chauffører eller ledsagere, som udfører transporterne, forudsættes skærpelsen af bødestraffene kun at gælde for transportører og landmænd. Chauffører og ledsagere er således ikke omfattet af den foreslåede skærpelse, men er fortsat omfattet af de minimumsbøder, som er angivet i forarbejderne til lovændringen fra 2003, jf. ovenfor pkt. 3.1.1.

Med den foreslåede skærpelse af bødestraffene vil der – som nævnt – blive tale om en fordobling af bøderne i forhold til det sanktionsniveau, som var forudsat ved ændringen af dyreværnsloven i 2003. Bødestraffene forudsættes herefter som minimum at blive følgende:

Overtrædelse	1. gang	2. gang
Ikke uforsvarlig behandling af dyr	6.000 kr.	9.000 kr.
Uforsvarlig behandling af dyr	10.000 kr.	15.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	20.000 kr.	30.000 kr.

De anførte minimumsbøder forudsættes at tjene som et udgangspunkt for retsanvendelsen i sager om transport af dyr og bygger bl.a. på, at overtrædelse af reglerne på dette område ofte *generelt* vil være egnet til at skaffe den pågældende transportør mv. en økonomisk vinding. De nævnte strafpositioner forudsæt-

ter således ikke, at der i den *konkrete* sag er opnået eller tilsigtet en sådan vinding.

Det er dog samtidig vigtigt at fremhæve, at spørgsmålet om, hvilken bøde der skal udmåles i den enkelte konkrete sag, fortsat vil bero på domstolens samlede